

[Lønger]

svarende forbrydelser, kan vi aldrig foretage en afkortning i straffene.

Jeg synes, der er mange gode ting i det socialdemokratiske forslag, især efter, at der er stillet denne række af ændringsforslag. Især glæder vi os over, at bagdørsmuligheden for varetægtsfængsling uden at opfylde varetægtskriterierne er taget ud af beslutningsforslaget med de stillede ændringsforslag. Forslaget går også ud på at satse på oplysning, forskning, undersøgelse, kampagner, alt sammen meget gode ting og ting, der nytter noget, men på den lange sigt. Disse mange fordele kan vi gå ind for.

Men der er ét for os afgørende punkt, som vi ikke kan acceptere. Det drejer sig om spørgsmålet om at udvide fængselskapaciteten, som også andre har været inde på. Det er vi modstandere af. Som det har været nævnt af hr. Bernhard Baunsgaard, anvender Danmark fængsling, frihedsberøvelse, i langt større omfang end lande, som vi normalt sammenligner os med, og det gælder i særdeleshed fængsling uden dom; her tænker jeg på varetægtsfængsling og på retshåndhævelsesarrest, som er en af de mest uciviliserede fængselsformer, og som hr. Bernhard Baunsgaard – det skal også lige siges – er modstander af at afskaffe.

Vi så hellere, at fængsling, frihedsberøvelse som sanktion, kunne anvendes i et mindre omfang; på den måde ville problemet med ventelisten også blive løst, endda på en mere human måde. Den eksisterende venteliste er en selvforskyldt plage på grund af en ukritisk brug af frihedsberøvelse. Vi har ingen tiltro til, at fængselsystemet begrænser antallet af lovovertrædelser. Senest har vi haft en helt konkret sag, hvor man måtte flytte en fange, fordi man ikke mente, at man kunne hindre lovovertrædelser allerede under afsoningen.

Resocialiseringshensynet opfyldes i hvert fald ikke. Tværtimod tyder meget på, at resocialiseringen er vanskeligere efter et fængselsophold end før et fængselsophold, og efter vores opfattelse kan fængslinger kun begrundes i hævn, og det er ikke begrundelse nok, især således ikke for at øge afsoningskapaciteten, hvilket jo også er indholdet, selv om man vedtager disse ændringsforslag, der, som jeg har sagt, stort set er gode, men ikke er gode på dette område.

På dette punkt, som er helt centralt i beslutningsforslaget, går udviklingen efter vores opfattelse i den forkerte retning. Vi synes, der er god grund til at frygte, at midlertidige pladser vil blive varige pladser, for de foranstaltninger, som i øvrigt er foreslået, også med ændringsforslagene, vil på lang sigt virke. Der er en række mangler med hensyn til de mere grundlæggende årsager til lovovertrædelser, sociale begrundelser og den situation i øvrigt, som mange mennesker kommer i, når de materielt eller på anden måde lider nød. Det er her, begrundelserne for lovovertrædelserne ligger, ikke i, at der skulle være nogle mennesker, der af en eller anden grund fra fødslen var mere tilbøjelige til at begå lovovertrædelser end andre.

Jeg vil også til slut nævne, at vi for nogle år siden oplevede, at der skete nogle begrænsninger i strafferammerne. Det skulle umiddelbart betyde, at der blev anvendt frihedsstraf i mindre omfang, men sagen var bare, at langt de fleste afgørelser i de strafferammer faldt nede i den lave ende, sådan at der fortsat var plads til præcis lige så hårde straffe, som der havde været tidligere.

Jeg beklager derfor, at jeg er nødt til at bedrøve hr. Espersen med, at det ikke bliver i fuld enighed, at folketinget vedtager dette beslutningsforslag fra socialdemokratiet, for spørgsmålet om fængselskapaciteten er meget vitalt for VS, og derfor kan vi ikke stemme for forslaget.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder om, at det er ændringsforslagene, der er til debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-13
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges med 153 stemmer mod 5 (VS).